

ZWIĄZEK $\pi_1 \cong H_1$

1. Odzworowanie $h: \pi_1(X, x_0) \rightarrow H_1 X$

wiech $f: [0, 1] \rightarrow X$, $f(0) = f(1) = x_0$ - pętla w X zbasewana w x_0 .

• f wyznacza $[f] = [f]_{\pi_1} \in \pi_1(X, x_0)$

• traktując f jako 1-synglets singularny, i jako 1-torcud $f \in C_1 X$,

mammy $\partial f = 0$, bo $\partial f = f(1) - f(0) = x_0 - x_0 = 0 \in C_0 X$;

zatem f jest 1-cyklem i wyznacza $[f] = [f]_{H_1} \in H_1 X$.

• Jeśli $f \simeq g$ konstopijne pętle

[nawet niekoniecznie w x_0 ; może to też być tzw. wolna

konstopia, podczas której punkt baseowy pętli porusza się]

to $[f]_{H_1} = [g]_{H_1} \in H_1 X$.

(co będziemy oznaczać jako $f \sim g$ -

znaczy, że cykle f i g są homologiczne)

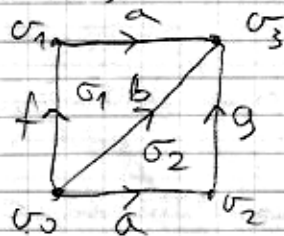
Dowód Poszczególne konstopie $f \simeq g$

są dwa 2-syngletsy singularne:

Wtedy:

$$\partial(\sigma_1 - \sigma_2) = (f - b + a) - (a - b + g) = f - g$$

Zatem $f - g$ jest brzojem, czyli $f \sim g$, $[f]_{H_1} = [g]_{H_1} \in H_1 X$. \square

• definiujemy $h: \pi_1(X, x_0) \rightarrow H_1 X$ przez

$$h([f]_{\pi_1}) := [f]_{H_1}$$

2. h jest homomorfizmem grup

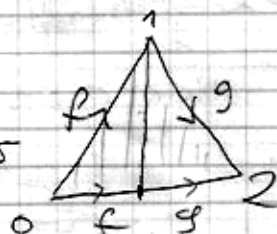
2

2 ćwiczenia

- ① pętla stała f , jako 1-łańcuch w X ,
jest brzeżem,
a więc wicic brzeżian 2-łańcucha odpowiadającego
stanowi 2-symplesian' singularnym σ
(bo wtedy $\partial\sigma = f - f + f = f$). \square czyli $f \sim 0$

- ② Określając przez $f \cdot g$ konkatenację pętli f i g , mamy
 $f \cdot g \sim f + g$.

Dowód: rozważmy 2-symplesian' σ

(jako odzwierciedlenie w X)

jest to złożenie kilku prostokątów na boki $[02]$

ze skontekstrowanymi pętlemi $f \cdot g$.

$$\text{Mamy } \partial\sigma = f - f \cdot g + g$$

$$\text{a to oznacza, że } 0 = [f]_{H_1} - [f \cdot g]_{H_1} + [g]_{H_1}$$

$$\text{czyli } [f \cdot g]_{H_1} = [f]_{H_1} + [g]_{H_1} = [f + g]_{H_1}. \quad \square$$

FAKT. $h: \pi_1(X, x_0) \rightarrow H_1 X$ jest homomorfizmem

$$\begin{aligned} h([f \cdot g]_{\pi_1}) &= h([f \cdot g]_{\pi_1}) = [f \cdot g]_{H_1} \stackrel{②}{=} [f]_{H_1} + [g]_{H_1} = \\ &= h([f]_{\pi_1}) + h([g]_{\pi_1}). \quad \square \end{aligned}$$

3. h jest surjektywny (gdzie X jest dowolną przestrzenią).

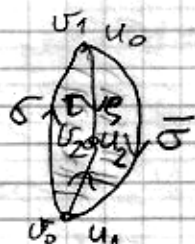
3

2 ćwiczenia

① jeśli $\sigma: [0,1] \rightarrow X$ 1-symples singularny, to oznaczmy przez $\bar{\sigma}$ 1-sypleks singularny zdefiniowany przez $\bar{\sigma}(t) = \sigma(1-t)$.

Wówczas $\sigma - \bar{\sigma}$ jest brzeżem, czyli $\sigma - \bar{\sigma} \sim 0$.

Dł.: Dł.

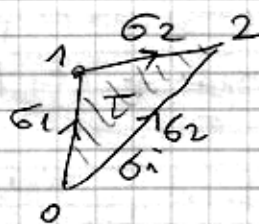

$$\sigma - \bar{\sigma} = \partial(\tau - \sigma) \quad \square$$

② Jeśli σ_1, σ_2 są karkatenowymi drogami w X ,
zatem $\sigma_1 \cdot \sigma_2$ jest ich karkatenową, to

$$\sigma_1 + \sigma_2 - \sigma_1 \cdot \sigma_2 \sim 0$$

Dł.: Dł.

$$\sigma_1 + \sigma_2 - \sigma_1 \cdot \sigma_2 = \partial \tau \quad \square$$

DOWÓD SURJEKTYWNOŚCI h

Niech $x \in H_1 X$, $x = [\sum n_i \sigma_i]$.

• Możemy • zapisać $x = [\pm \sigma_1 \pm \sigma_2 \dots \pm \sigma_k]$

a następnie, dzięki ① zastąpić wystąpienie $-\sigma_i$ przez $+\bar{\sigma}_i$
nie zmieniając klasy homologii, i otrzymując postać

$$x = [\sigma_1 + \dots + \sigma_k] \quad (\text{zmienając namy niektóre } \bar{\sigma}_i \text{ na } \sigma_i).$$

• Jeśli σ_i nie jest pętlą,
to istnieje σ_j takie że $\sigma_i(1) = \sigma_j(0)$
i wtedy, bez zmiany klasy homologii (dzięki ②)

możemy zastąpić $\sigma_i + \sigma_j$ przez $\sigma_i \cdot \sigma_j$

Po skończeniu wielu takich kroków otrzymujemy postać

$$x = [\sigma_1 + \dots + \sigma_m], \text{ gdzie wszystkie } \sigma_i \text{ są pętlami.}$$

- Oznacz przez X_i punkt homolog pętli σ_i .

Porównaj X drugą stronę spójną, dla każdego i wybieramy drogę δ_i od X_0 do X_i .

Mamy $\sigma_i \sim \delta_i \sigma_i \bar{\delta}_i$, bo te pętle są wolno homotopijne

Zatem możemy założyć, że wszystkie σ_i są zhomotopijne w X_0 .

- Każde element pętli parami, jak 2 krotki niesimulacji, otrzymujemy $X = [\sigma]$ dla pojedynczej pętli σ

(abstrakcyjnie, dla $\sigma = \sigma_1 \sigma_2 \dots \sigma_m$).

Zatem $X = [0]_{H_1} = h([\sigma]_{H_1})$. \square

4. Porównaj $H_1 X$ jest określone, mamy je komitetów

$[\pi_1 X, \pi_1 X] \subset \ker h$. Pokażemy

$$TW. \ker h = [\pi_1 X, \pi_1 X]$$

a co za tym idzie, h indukuje izomorfizm

$$(\pi_1 X)^{ab} := \pi_1 X / [\pi_1 X, \pi_1 X] \rightarrow H_1 X.$$

UWAGA. Wystarczy pokazać, że $\ker h \subset [\pi_1 X, \pi_1 X]$.

5. Dowód że $\ker h \subset [\pi_1 X, \pi_1 X]$

5

Rozważmy dowolny $x \in \ker h$, i niech $x = [f]_{\pi_1}$

Wtedy $0 = h(x) = [f]_{H_1}$, czyli f jako 1-cykł jest bierzywny,

$f = \partial(\sum n_i \sigma_i)$, gdzie $\sigma_i: \Delta^2 \rightarrow X$ to 2-sympleksy singuluarne

* Możemy założyć, że $n_i = \pm 1$, czyli $f = \partial(\pm \sigma_1 \dots \pm \sigma_k)$

Przyjmując $\partial \sigma_i = \tau_{i,0} - \tau_{i,1} + \tau_{i,2}$, mamy

$$f = \sum_{i,j} \pm (\tau_{i,0} - \tau_{i,1} + \tau_{i,2})$$

a zatem składniki $\pm \tau_{i,j}$ po prawej redukują się parami, z wyjątkiem jednego składnika równego f

Przyjmując, że $\sigma_i: \Delta_i^2 \rightarrow X$, Δ_i^2 parami wzajemnie

określony $K = \cup \Delta_i^2 / \sim$ gdzie relacja \sim

odpowiada sklejeniu par boków odpowiadających

redukujących się parom składników $\pm \tau_{i,j}$

Wtedy K jest 2-wymiarowym Δ -kopleksem, którego

każde krawędzie, z wyjątkiem jednej krawędzi e , należą do dokładnie dwóch 2-sympleksów, zaś krawędzi e odpowiada temu $\pm \tau_{i,j}$ który jest bez parny i równa się f .

Określmy też $\sigma: K \rightarrow X$, jako indukowane re: loma z

przez odwrócone $\cup \sigma_i: \cup \Delta_i^2 \rightarrow X$.

Wtedy $\sigma|_e = f$.

* Odwrócenie $\sigma: K \rightarrow X$ może prehomotopować w X

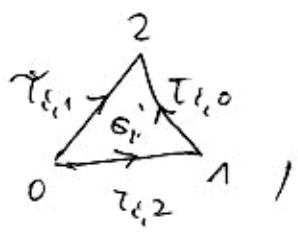
do odwrócenia $\sigma': K \rightarrow X$ takiego, że

- $\sigma'|_e = \sigma|_e = f$
- $\sigma'(\sigma) = x_0$ dla każdego węzła σ w K

Na e kontropie możemy mieć jako statek, na węzłach σ możemy mieć jakkolwiek kruszące z drugiej strony X , zaś rozszerzenie do K istnieje z własności rozszerzenia kontropii dla par CW-kompleksów (ale może być trudne rozszerzenie Dato opisai elementarnie).

Mamy też odpowiednie prehomotopowanie $\sigma'_i: \Delta_i^2 \rightarrow X$

* Stosując oznaczenie $\partial(\sigma'_i) = \tau_{i,0} - \tau_{i,1} + \tau_{i,2}$,

mamy zależność

$$[\tau_{i,0}]_{\pi_1} \cdot [\tau_{i,1}]_{\pi_1}^{-1} \cdot [\tau_{i,2}]_{\pi_1} = 0$$

bo petla $\tau_{i,0} \cdot \tau_{i,1}^{-1} \cdot \tau_{i,2}$ skrapcha do punktu

* Zatem w $(\pi_1 X)^{ab} = \pi_1 X / [\pi_1 X, \pi_1 X]$ mamy

$$0 = \sum_{i=1}^k \left([\tau_{i,0}]_{\pi_1}^{ab} \left([\tau_{i,1}]_{\pi_1}^{ab} \right)^{-1} [\tau_{i,2}]_{\pi_1}^{ab} \right) \stackrel{\pm 1}{=} [f]_{\pi_1}^{ab} \sum_{\substack{\text{1-kompleksie} \\ \tau \text{ w } K \\ \text{rozne ad e}}} [\tau]_{\pi_1}^{ab} \left([\tau]_{\pi_1}^{-1} \right)^{ab} = [f]_{\pi_1}^{ab}$$

Zatem $x = [f]_{\pi_1} \in [\pi_1 X, \pi_1 X]$, czyli $\ker h \subset [\pi_1 X, \pi_1 X]$. □